

Sto let SDH Nihošovice

1923–2023

***Nihošovice
2023***

Shora dobrovolných hasičů v obci Horní St. 1. dubna 1923

Kopie

o ustanovení valné hromady sboru dobrovolných hasičů
v obci Horní St. 1. dubna 1923 v hostinci p.
Jana Travníka v obci Horní St.

Ve volbě obecního sboru dobrovolných hasičů v obci Horní St.
stalo se následně konání, aby se sbor dobrovolných hasičů
byl zřízen.

Připravený výbor volen byl z těchto osob:

p. Antonín Urban, p. J. Urban,

Rudolf Lohr,

Jindřich Bláha,

Adolf Mašek,

Emil Jan,

Václav Budík.

Na tom příměru svolal připravený výbor sbor dobrovolných
občanů v hostinci p. Jana Travníka dne 1. dubna, ke kterému
přivolel byl dva zastupující hasičské úřady: Volpířské národní
úřady Josef Ned. a jednatel úřady Jan Kovárník, kteří
provedli bližší vysvětlení a přivoleli nového hasičského sboru.

Ve volbě obecního zastupitelstva dne 1. dubna
voleno bylo zřízen sbor dobrovolných hasičů v obci Horní St.
převzatí na vracení státního úřadu.

Na tom příměru svolal připravený výbor volený
valnou hromadou na dne 1. dubna 1923 do hostince p. Jana
Travníka, kde se přivoleli: Dvůrské (39) členové provedeny byly
volby obecního zastupitelstva.

Starostou sboru p. Urban, p. Urban, p. Urban, p. Urban,

zastupitel " p. Václav Budík " " "

p. Urban, p. Urban, p. Urban, p. Urban,

přivoleli výbor p. p. Adolf Mašek,

Karel Lohr,

Hasičské desatero.

1. Nehledej v dobrovolném sboru hasičském ni zisku, ni slávy, nýbrž jen povinnosti bratrské pomoci v neštěstí.
2. Jsi-li hasičským dobrovolníkem, buď jím celou duší a celým tělem, nemáš-li dobré vůle, nejsi dobrovolníkem a jsi dobré věci na obtíž.
3. Buď obětavý a statečný, ale jednej vždy s rozvahou, zbytečně nevydávej se v nebezpečí a dbej v činnosti hasičské svého zdraví.
4. Jsi-li činovníkem, nevypínej se nad jiné, ale pamatuj, že ti, kteří Tě zvolili, očekávají od Tebe činnosti zvýšenou a všechny přednosti těla a duše.
5. Bratry své považuj za rodné, jsi-li vzdělanější, nepohrdej jimi, ale hled' se jich povznést.
6. Pamatujme, na hasičském dobrovolníku se žádá povaha přímá, šlechetná a vlastenecká, v pospolitém jednání počestná a vlídná.
7. Užitečnost hasičského zřízení dokazuje se lépe skutky než slovy, ale zájmy hasičské dlužno vždy a všude slušným způsobem hájit.
8. Nevylvolávej ve spolku různic, sporů a pohoršení, ale přičiň se kvůli dobré věci, abys všeliké neshody přátelským způsobem zamezil nebo usmířil.
9. Máš-li na sobě čestný stejnokroj hasičského dobrovolníka, pamatuj, že nevhodným způsobem a chováním nezpůsobíš hanbu jen sobě, ale zařízení, jehož odznak nosíš.
10. Jsi-li členem hasičské dobrovolnosti, pak se tímto desaterem řiď a pak budeš dobrým hasičským dobrovolníkem.

Založení dobrovolného spolku ve vesnici či ve městě bylo významnou událostí většinou pouze pro jeho členy. Ustavení sboru dobrovolných hasičů v minulosti mimořádně ovlivnilo dění v každé obci.

Není důležité, ze které hlavy vzešel podnět k založení. Důležitý je 1. duben 1923, kdy se konala Ustavující valná hromada v hostinci U Frnochů. Zúčastnilo se jí 39 místních občanů, kteří si zvolili členy výboru. Starostu Antonína Urbana (řídící učitel), velitele Václava Budína (správce velkostatku) a jeho náměstka Václava Kotala. Přisedícími se ve výboru stali Adolf Mach, Karel Cikhart, Rudolf Lukáš a Jindřich Peleška, náhradníky Jan Čimera a Josef Páník a účetními dozorci Rudolf Zůcha, Jan Frnoch a Josef Draška. O týden později byl zvolen Adolf Mach jednatelem, Jindřich Peleška pokladníkem a dozorčím náčiní a samaritní stráž vytvořili Marie Janovská, Jan Kolář a Jakub Trch.

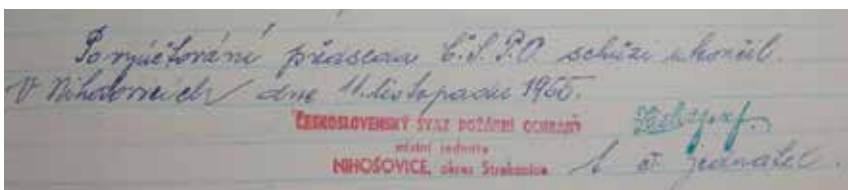
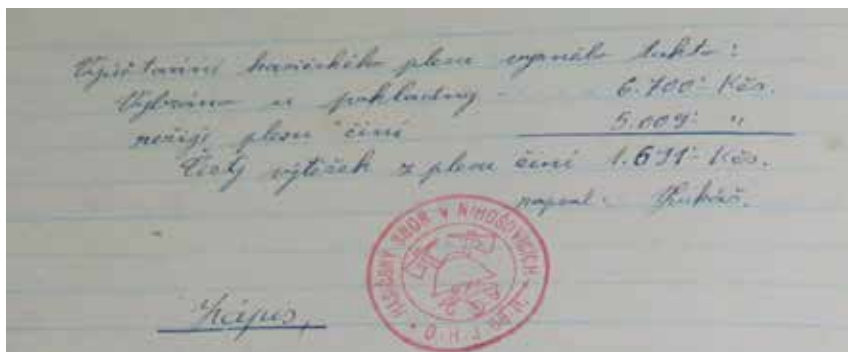
V roce 1926 došlo ke změnám ve vedení sboru. Starostou se stal Václav Kotal a velitelem Jindřich Mach. O tři roky později zvolila valná hromada starostou Františka Kabátníka, (řídící učitel), velitelem Františka Švancara, jeho náměstkem Josefa Bubna a jednatelem Josefa Vlka (učitel).

Připomeňme si také jména členů výboru, kteří byli zvoleni dne 6. července 1945 v hostinci U Trchů. Starosta Josef Vlk (řídící učitel), velitel Václav Kulíř, podvelitel Eduard Šimeček, jednatel Václav Lukáš, pokladník Karel Havlík, samaritáni Antonín Zůcha a Josef Hájek, zbrojmistr Antonín Vávra a trubači František Soukup a Josef Havlík.

Sbor dobrovolných hasičů Nihošovice pokračoval od roku 1951 pod novým názvem Místní jednota Československého svazu hasičstva. Změnili se členové výboru i jejich pojmenování. Předsedou se stal Josef Vlk, místopředsedy Vojtěch Kolář a František Soukup, organizačním referentem Antonín Havlík, výcvikovým referentem Jiří Uhlík a jednatelem Jan Vávra. O tři roky později došlo k významnému přejmenování sboru na Československý svaz požární ochrany, místní jednota Nihošovice. Členy vedení se v roce 1958 stali František Hrad (předseda), Antonín Vávra z čp. 80 (velitel), Josef Čimera (jednatel), Antonín Vávra z čp. 17 (preventista) a Antonín Mužík (pokladník). V roce 1963 byli přijati do sboru občané Němčic, kde sbor zanikl. Připomeňme si jména velitelů sboru – v roce 1967 převzal funkci velitele Miroslav Svoboda, 1970 Miroslav Pechlát, 1972 Josef Čimera, 1975 Miroslav Svoboda. V roce 1959 utvořili místní hasiči dvě družstva, která se připravovala na záahy i soutěže. První tvořili Karel a Jiří Havlíkovi, Antonín Vávra (čp. 17), Josef Staněk, Josef Cuhra, Jiří Uhlík a dva Červenkové (čp. 9 a 39). Druhé Jindřich Mach, Jaroslav Želízko, Antonín Mužík, František Nový, Miloslav Pechlát, Bohumil Trch, Josef Hájek a Josef Čimera.

V sedmdesátých letech se změnil název na Svaz požární ochrany Československé socialistické republiky, místní organizace Nihošovice. 10. února 1990

vznikl Sbor dobrovolných hasičů Nihošovice se starostou Janem Beyvlem, velitelem Miroslavem Svobodou st., preventistou Josefem Cuhrou, strojníkem Milanem Kulířem, vzdělavatelem Ladislavem Vacíkem a pokladníkem Václavem Hanušem. Dalšími veliteli se v roce 1998 stali Ladislav Vacík, 1999 Josef Štál a v roce 2005 Jiří Šimeček.

V roce připomínky stého výročí založení stojí v čele sboru Milan Kulíř (starosta), Jiří Šimeček (velitel), Milan Daňa (zástupce velitele), Radovan Pavlík (strojník), Jan Vávra (náměstek starosty), Václav Hanuš (hospodář) a Lucie Suchá (jednatelka).

Krátce si ukažme, jak se vyvíjelo vybavení sboru. Důležitou podmínkou byla výstavba budovy, v tehdejší terminologii hasičské zbrojnice. Již na počátku roku 1924 začali jednat o stavbě. Hlavním tématem schůze ze dne 27. 1. Bylo „posouzení resp. schválení projektu hasičské kůlny a ležiště.“ Již koncem téhož roku mohli ukládat stříkačku i výbavu v nové zbrojnici. Ta prošla několika úpravami včetně rozšíření. Například v roce 1967 si požárníci přistavěli klubovnu a budovu opravili. V roce 2014 prošla budova velkou přestavbou, podařilo se jí rozšířit a opravit krytinu. „Hasičská zbrojnice“ tak bude v příštím roce sloužit místnímu sboru sto let.

K důležité události došlo 22. června v roce 1924 – vysvětili čtyřkolovou ruční stříkačku. Slavnosti předcházela příprava od výzdoby obce, nácviu prostných se sekerkami, pozvání okolních hasičských sborů až po zajištění občerstvení a muzikantů. Po převzetí stříkačky vyzkoušeli a předvedli sekyr-

ková cvičení. Velitel sboru Václav Budín prohlásil, že tehdy „poprvé předstoupili před veřejnost jako organizovaný celek.“ V roce 1952, po třiceti letech, vyměnili starou stříkačku za modernější vzor PS8, od roku 1960 používali vzor PS16, od roku 1986 vlastní stříkačku PS 12.

Nákladní automobil Tatra 805 získali v roce 1961, od roku 1986 používají Avii 30, na jejímž získání měl velký podíl tehdejší tajemník Místního národního výboru Karel Kukučka.

V průběhu let se vylepšovalo a rozšiřovalo vybavení. Od původních seker, několika hadic, žebříků a ruční stříkačky až k současné technice a oblečení. Od trubky, kterou do roku 1955 vyhlašovali poplach, k současné siréně na kancelářích místního zemědělského družstva.

Od šedesátých let dvacátého století začali místní dobrovolní hasiči zapojovat do práce děti. První skupina mladých požárníků vznikla v roce 1961 s vedoucím Františkem Soukupem. Děti sledovaly kromě nácviu i dospělé při ošetřování techniky nebo se zúčastňovaly takzvaných požárních hlídek mládeže v době žní. První skupinu vedl Václav Vávra. V roce 1974 vznikl oddíl Plamínek. Jeho členové se rozdělili do dvou skupin. Mladší do 10 let – Hana Trchová, Eva Švancarová, Miroslav Svoboda, Roman Svoboda, Dušan Hanuš, Václav Pekař, Miroslava Šimečková, Dagmar Hladějová a Petr Drastík. Velitelka Jana Drastíková. Starší do 15 let – Marie Trchová, Josef Čimera, Zdeněk Pechlát, Václav Hanuš, Ivana Harenčáková, Marie Švancarová, Mi-

Zadní řada: Josef Cuhra, Miloš Česánek, Jiří Česánek, Jiří Urban, Vladimír Vacík, Radovan Pavlík, Bohumil Soukup, Václav Vávra, ?, Milan Pechlát, Antonín Berka
Střední řada: František Vrba, Josef Kala, Bohumil Trch, Karel Mach, Václav Lukáš, Anna Vlčková, Oldřich Fiurášek, Miloslav Pechlát, Eduard Šimeček, Miroslav Svoboda, Eduard Šimeček ml., Miroslav Čimera, Václav Hanuš, Antonín Mužík, Jan Beyvl, Milan Kulíš st., Jan Krupička, Antonín Vávra, Vít Šimeček
Sedící: Václav Lukáš st., Josef Čimera, Václav Kubeš, Karel Havlík, Jiří Havlík, Karel Kukučka, Jan Pechlát, Josef Kotál, Josef Valenta, Jaroslav Pavlík

roslava Hladějová, Romana Svobodová, Jaroslava Hadová, Blanka Miklasová, velitelka Milada Miklasová. Nejvíce se jim věnovali vedoucí Josef Říský a Miloslav Pechlát. Mladí se pravidelně scházeli téměř každý týden většinou v „hasičárně.“ Při schůzkách většinou získávaly teoretické znalosti a praktické dovednosti, například obsluhu stříkačky, spojování hadic či požární útok. Podle záznamů také „dne 1.května jsme se zúčastnili průvodu 1. máje ve Volyni. Viděli jsme i alegorické vozy. Mladí požárníci šli v průvodu. Pochodovali jsme přes celé náměstí okolo tribuny.“ Nebo v zimě „jednou jsme stavěli sněhuláka a sněhurku... Když jsme dostavěli, vedoucí nám dovolila udělat si malý ohníček, protože jsme byli zmrzlí jako rampouchy.“

Připomeňme si některá jména členů oddílu Plamínek v osmdesátých letech. V roce 1982 se stala vedoucí oddílu Marie Sluková a členy Martina Pavlíková, Radovan Pavlík, Alena Kotálová, Iveta a Pavla Kukučkovy, Jan Šmudla, Lada Berková, Hana Pekařová, Anna a Vladimír Vlčkovi, Jaroslav Pavlík, Petr a Blanka Kotálovi. V roce 1980 si, podle kroniky, mladí požárníci zvolili velitelem Dušana Hanuše, kronikáři se stali Dagmar Hladějová a Miroslava Šimečková, pokladníkem Roman Svoboda. Členy oddílu byli Radek Pavlík, Iveta Kukučková, Petr Drastík, Miroslav Svoboda, Jan Šmudla, Martina Pavlíková. V roce 1989 se zapsali do kroniky oddílu Dušan Berka, Milena Bubnová, Martin Franta, Zdeněk Honosek, Dušan a Milan Kulířovi, Hana Plechatá, Miroslav Rod, Gabriela Štálová, Kateřina Štálová, Jindřich Trojan, Václav Vávra a Jarmila Vlčková.

Mladí požárníci, zvolili jsme dobové pojmenování, nacvičovali, kromě hasičské teorie a praxe, různá vystoupení, například pro schůzi místní Jednoty: „Učili jsme se scénky a básničky na tuto schůzi. Konala se každoročně v pohostinství Jednota. Po zahájení bylo naše vystoupení...“ Do kroniky zaznamenali závazek, z něhož jsme vybrali některé body: „Pro požárnickou skupinu v Nihošovicích odevzdají 100 kg papíru. Provedou sběr léčivých bylin. Vezmou si do opatrování záhonky květin v obci Nihošovice. Zúčastní se letního pionýrského tábora.“ Při různých okresních soutěžích dosáhli několika výborných výsledků. V roce 1995 mladí při místním hasičském sboru skončili.

V roce 2009 začalo požární sport nacvičovat kromě mužů první družstvo žen v historii sboru. Prvními členkami byly Nikola a Denisa Bergerovy, Hana Šimečková, Lenka Kolářiková (z Čestic), Pavlína Diblíková, Lucie Suchá, Alena Drastíková a Karolína Vacíková. Několikrát uspěly v různých okrskových soutěžích nebo v Šumavské hasičské lize, pořádané v jižní části okresu Strakonice a na Prachaticku.

Připomeňme si některé zásahy. Poprvé hasili v roce 1925 při požáru stavení Kubičků čp.19 a Křišťanů čp.20 v Nihošovicích, o rok později vyjeli pomáhat do Strunkovic, v roce 1927 hořela stodola čp. 49, v roce 1932 jeli k požáru v Němčicích ve statku Boháčů. V roce 1967 hasili stodolu na Ovčíně, 1973

a 1979 v Radkovicích, 1981 pomáhali dvakrát v Úlehli, 1998 při požáru stodoly u Cuhřů. Významná je pomoc dobrovolných hasičů při živelných pohromách. Například v roce 1977 při povodních ve Volyni a v Nihošovicích, nebo v srpnu 2002 ve své obci a v Němčicích.

Od dvacátých let minulého století se kromě nácviku a údržby techniky podíleli místní hasiči významně na kulturním dění. Pořádali hasičské bály a organizovali divadelních představení nebo nastudovali vlastní. Pro divadlo si sami postavili jeviště z prken, darovaných velkostatkem. Do roku 1938 nastudovali osm divadelních her, s nimiž vystoupili před domácím publikem i v sousedních obcích. V roce 1924 se konal první hasičský ples, později pořádali i hasičské věnečky. Jako zajímavost uvedme, že hasiči při pořádání svých akcí pravidelně střídali dvě místní hospody – U Trchů a U Frnochů.

Na závěr krátké konstatování. Doba se mění a s ní i dobrovolní hasiči. Nyní jsou významnou částí jejich činnosti hlavně nácvik práce zásahové jednotky, pořádání soutěží a kulturních akcí.

Hasiči se zúčastnili otevření nové požární zbrojnice v Kraselově. Něco málo jsme popili při slavnosti a pak slovo dalo slovo a většina souhlasila, že cestou domů pozdravíme známé v hospodě v Zahorčicích. Zastavili jsme i v Radkovicích a skončili v „Perně“ v Nihošovicích. Popíjelo se a důchodce Vávra Antonín z čp. 17 musel v každé hospodě platit pokutu ve formě štamprlat starožitné. Proč? Protože si zapomněl na slavnostní uniformu připnout všechny medaile. V nihošovické Perně, když jsme byli v nejlepším, se najednou otevřely dveře. Vešel devadesátiletý otec Vávry a povídá: „Ty kluku, ty dneska nepudeš domu?“ Pro nás, mladé, šokující věta.

Asi šedesátá léta

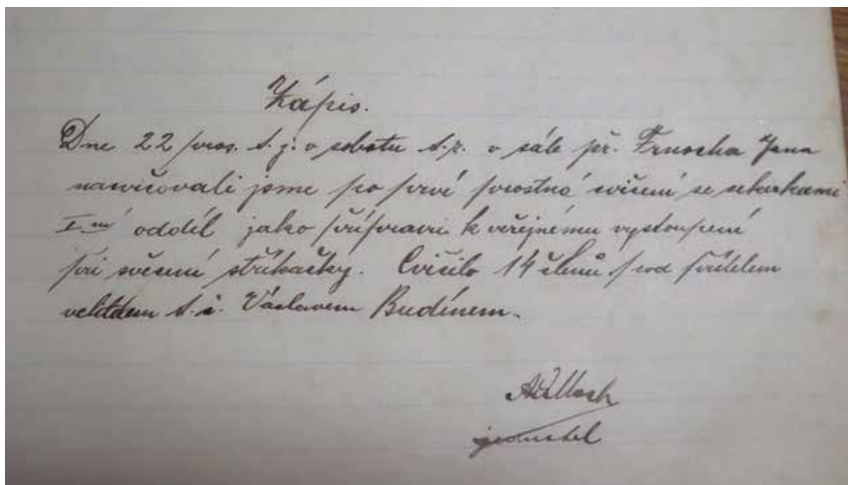
Stojící: ?, Josef Čimera, Antonín Mužík, Karel Mach, Jaroslav Želízko, Antonín Havlík, Miroslav Čimera, Stanislav Červenka, Eduard Šimeček

Dole: František Soukup, Miloslav Pechlát, Antonín Vávra, Václav Kubeš

1985

Stojící: Karel Kukučka (tajemník MNV), Jiří Urban, Antonín Berka, Miroslav Svoboda, Václav Hanuš, Miloslav Pechlát, Jan Beyvl, Oldřich Fiurášek, Milan Kulíř
Dolní řada: Vít Šimeček, Eduard Šimeček ml., Václav Lukáš, Vladimír Vacík, Martina Pavlíková, Václav Buben, Milan Pechlát, Václav Vávra, Radek Pavlík

Vzpomínky členů sboru

Václav Hanuš, nejstarší člen:

Nejsem rodákem z Nihošovic, ale od roku 1967 jsem přímým účastníkem života v obci a od roku 1970 též členem Svazu požární ochrany. Od počátku členství jsem se aktivně účastnil života v obci a také ve sboru. ... Za 100 let od založení dobrovolného hasičského sboru, které si připomínáme, došlo k velkým změnám, ve velké většině ke změnám dobrým. Důležité je, že myšlenka, se kterou byl před 100 lety sbor ustaven, to jest ochrana majetku a záchrana životů, zůstala a sbor je aktivně zapojen do systému společně s profesionálním hasičským sborem.

Václav Lukáš, starosta obce

Jak jsem se dostal k hasičům? Snadno. Jako každý kluk jsem i já toužil toužil si zastříkat z opravdové hasičské hadice a výstřiku. S ostatními kluky jsme okukovali jak starší soutěží a trénují. S panem Pechlátěm jsme dali dohromady družstvo kluků a začali trénovat a samozřejmě i soutěžit. Výsledky nebyly nijak významné, ale podívali jsme se do různých míst okresu. Na jeden výlet koncem šedesátých let si vzpomínám. Jeli jsme na sraz šumavských hasičů do Kašperských Hor. Na zpáteční cestě jsme navštívili rozhlednu na Javorníku. Samozřejmě tu původní, kdy ještě bylo přes stromy daleko vidět.

Léta běžela a my začali soutěžit za muže. Měli jsme nevýhodu. Soutěžilo se s vlastní stříkačkou a naše PS 16 se musela startovat klikou těsně před nasáním vody, která ji chladila. Dobře jsme zvládali taky překážkovou dráhu, byla to dobrá příprava na základní vojenskou službu.

Po vojně jsem se opět zapojil do činnosti u hasičů, ale už to nebylo tak časté jako před, nastaly jiné starosti. Krátce jsem zastával funkci pokladníka. Předal jsem ji panu Hanušovi, který ji zastává do dnešní doby. Zúčastnil jsem se i hašení několika požárů. Jako školák jsem byl u požáru stodoly ovčína v areálu družstva v Nihošovicích jsme hlídali do druhého dne a nešel jsem druhý den do školy. Později v Úlehli to byl požár seníku a v Nihošovicích požár stodoly u Cuhřů, kde jsme byli první a měli u ohně i vodu.

V roce 1990 jsem byl zvolen starostou obce, tak se snažím o dobré vybavení našeho sboru, což se docela daří. V letošním roce bychom měli dostat dopravní auto. Hasiči staví svépomocí garáž na Avii, kterou ponecháme v depozitu. Díky povodním v roce 2002 si stát uvědomil důležitost dobrovolných hasičů a vypisuje dotační tituly na jejich vybavení.

Po politických změnách v roce 1989 zůstaly v obci pouze dvě společenské organizace, a to Myslivecký spolek „Háj“ a mí hasiči. Proto věřím, že budou v obci pracovat dalších sto let. Přál bych si, aby se nám podařilo vylepšit zásahové družstvo. Zde je problém se zaměstnáním členů mimo obec, že se nesejdeme v plném počtu na případný zásah. Do dalších let přejí hodně úspěchů a co nejméně požárů.

Sedmdesátá léta

Stojící: Jan Beyvl, Antonín Vávra, Václav Vávra, Vít Šimeček, Miroslav Čimera, Roman Svoboda, Jiří Česánek, Milan Pechlát ml., Václav Lukáš, Milan Kulíř, Václav Hanuš

Dole v pokleku: Miroslav Svoboda, Jan Krupička, Dušan Hanuš, Miloš Pechlát, Vladimír Vacík

Dva bratři, ještě kluci před vojnou, Vít a Jirka Šimečků, dosahovali dobrých výsledků, což bylo třeba oslavit. Kluci byli spokojeni se soutěžemi i oslavami. Jejich táta Jiří ne. Šel za starostou hasičů a prohlásil: „Starosto, takhle teda ne. Jestli budete ještě slavit, tak kluci u hasičů skončí.“ Co mohl starosta dělat, když nechtěl ztratit vynikající závodníky?

Milan Kulíř, starosta SDH

V roce 2023 si připomínáme kulaté výročí založení sboru dobrovolných hasičů v naší obci. Dříve, než jsem v roce 1991 do sboru vstoupil, působil jsem ještě jako tehdy mladý požárník v oddílu Plamínek. Často jsme se scházeli v hasičské klubovně, kde jsme se připravovali nejen na soutěže v požárním útoku, ale i na další sportovní a kulturní akce. Zúčastňovali jsme se pravidelně pochodu Slanická Lípa, lampionových průvodů na koupaliště v Luhu, nebo s kulturním pásmem jsme vystupovali na schůzích Jednoty.

Být u hasičů je v naší rodině již celkem tradice. Členem byl můj děda Jiří Havlík, otec Milan Kulíř st., dlouholetý strojník a v oddílu Plamínek i mladší bratr Dušan. V posledních letech jsem tuto štafetu držel již bohužel sám, ale i díky blízcím se výročí a potřebě znovuoobnovení družstva žen se podařilo přivést do sboru další pokračovatele z rodiny. Novými posilami jsou dcera Eliška a neteř Lenka. Starostou sboru dobrovolných hasičů jsem byl zvolen v roce 2015 jako nástupce pana Jana Beyvla, který tuto funkci úspěšně vykonával dlouhých 30 let, za což má můj velký obdiv.

V současnosti se i náš sbor jako většina okolních potýká s úbytkem členů a menším zájmem. Činnost sboru se zúžila na několik akcí v průběhu roku, jako jsou výroční schůze, masopust, sběr železa, májka a pouťová zábava. V oblasti zásahů nás většinou zaměstnávají popadané stromy u lomu nebo přivalové deště. Obojího se většinou zúčastňuje stejná skupinka z nás. Do budoucna nás čeká nelehký úkol přesvědčit mladou generaci, která má v současné době na výběr spoustu jiných aktivit, že hasiči jsou pro menší obce jejich důležitou součástí a zajistit pokračování této dnes již stoleté tradice.

Jiří Šimeček, velitel SDH

Do Nihošovic jsme se přistěhovali v roce 1983 a hned v roce 1984 jsme s bráchou šli k místním hasičům. Bylo to období, kdy jsme docela jezdili na soutěže, byla tam dobrá parta a hlavně byla to doba, kdy moc jiných věcí dělat nešlo. Zkušenosti ze soutěží se mi hodily po mém nástupu k profesionálním hasičům v roce 1995. Tam jsem vedle výjezdového hasiče postupně působil jako technik chemicko-technické služby, lezecký instruktor a nyní velitel družstva. Je to rozhodně zajímavé povolání, kde se člověk dostal i na větší události po celé republice – od povodní, přes větší požáry, až třeba po tornádo na Moravě.

Velitelem dobrovolných hasičů v Nihošovicích jsem byl zvolen v roce 2005 a musím říct, že je to zase něco trochu jiného než u profesionálů. Není jednoduché skloubit volný čas ostatních členů – zvláště v dnešní době. Za celou dobu působení v této funkci jsem asi nejvíce hrdý na úspěchy našich žen v požárním sportu, to je ale především zásluha jejich a trenéra Milana Dani. Rád také vzpomínám na spolupráci s dlouholetým starostou sboru Honzou Beyvlem a bývalým velitelem Miroslavem Svobodou st. Nesmím zapomenout ani na starostu obce Václava Lukáše, ale i všechny aktivní členy. Doufám, že do budoucna se nám bude dařit udržovat chod sboru alespoň jako doposud, naše stoletá historie nás k tomu zavazuje.

Šedesátá léta, před PS 16

Zleva: Karel Mach, Josef Čimera, Eduard Šimeček, Miroslav Čimera, Antonín Mužik, Miloslav Pechlát, Josef Kala, Josef Hájek

Těžké chvíle prožila hasičská klubovna několikrát v posledních padesáti letech. V roce 1970 ji místní národní výbor propůjčil místnímu Socialistickému svazu mládeže. Několik let se tam scházela výborná parta mladých. Když zestárli a skončili, pokračovala další parta, která zařízení poničila. V devadesátých letech se dohodla skupina mladých s obecním úřadem, že si propůjčí klubovnu. Začali se tam scházet, oslavovat, ale původní slib, že se stanou členy hasičského sboru, nesplnili. Hasičům a obecnímu úřadu zbyly, jak se říká, oči pro pláč a práce s opravou a úklidem klubovny. V současné době má jiné využití. Obec do ní přestěhovala místní knihovnu.

*Stojící: Jiří Urban, Bohumil Soukup, Milan Kulíř, Miroslav Čimera, Miroslav Svoboda, Antonín Vávra, Jan Beyvl
Dole: Václav Vávra, Vladimír Vacík, Eduard Šimeček ml., Miloš Česánek*

Velitel okrsku Heideker a Václav Hanuš předávají v Nihošovicích V Luhu čestná uznání zaslužilým členům (zleva) Václavu Kubešovi, Miloši Pechlátovi, Josefu Čimerovi, Jiřímu Havlíkovi a Miroslavu Svobodovi staršímu

Prvomájových oslav ve Volyni jsme se zúčastňovali společně. Jeden rok jsme se oblékli do vycházkových uniforem. Když jsme se začali řadit na náměstí, rychle se ochladilo a začal padat sníh. Nejdřív se z průvodu vytratil jeden, potom nenápadně druhý a za ním další a nakonec všichni nihošovičtí hasiči oslavili první máj v hospodě u Pošů.

Při jedné z povodní ve Volyni jeli hasiči odčerpávat vodu se stříkačkou PS 8. Pro neznalé byla chlazená vodou. Nastartovali ji a běžela bez přestání den a noc. Jen dolévali benzin. Prosíká se, že obsluha, aby vydržela tolik co stříkačka, musela pravidelně dolívat ještě pivo a rum.

90 let

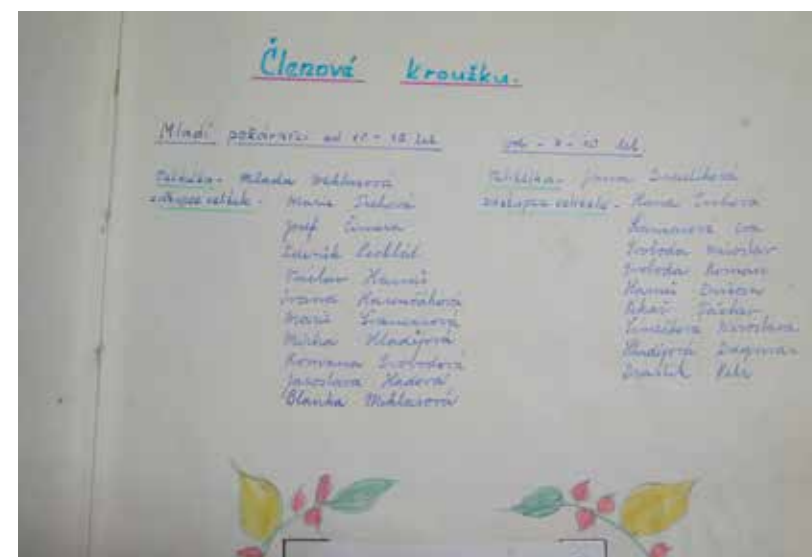
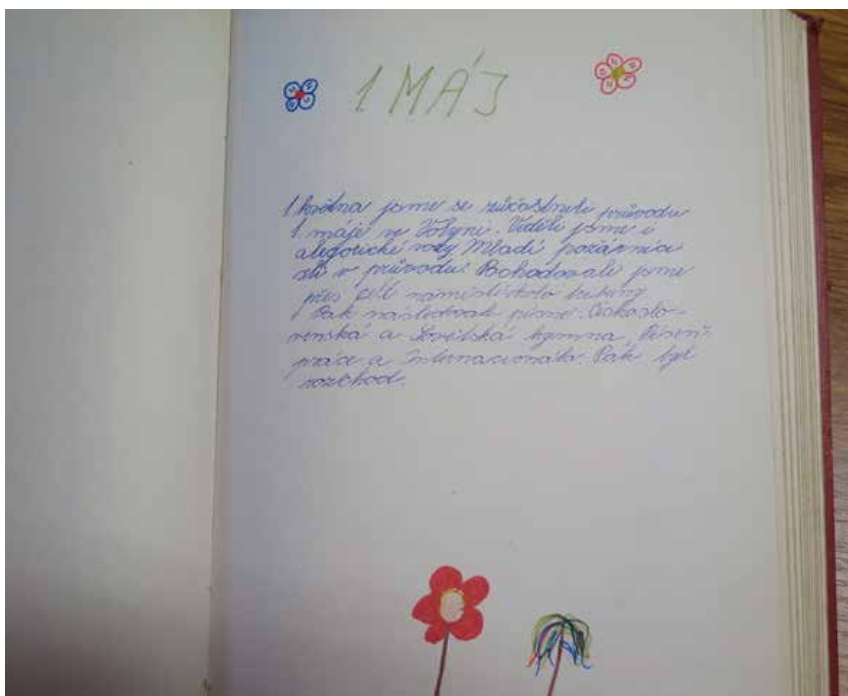
oslavý založení SDH Nihošovice

sobota 25.května 2013

- 10:00 - Prohlídka požární zbrojnice
- 11:00 - Fotografování členů sboru před zbrojnicí
- 11:30 - Setkání pod altánem - seznámení s historií sboru
- předání ocenění
- 13:00 - Zahájení okrskové soutěže
- 16:30 - Vyhodnocení soutěže
- 17:00 - Taneční zábava - hraji - BARONI

Zadní řada: Marcela Beyvlová, Miloslav Pechlát, Václav Vávra, Vladimír Vacík, Petr Kotál, Jindřich Trojan, Martina Pavlíková
Přední řada: Dušan Berka, Marcela Cuhrová, Blanka Kotálová, Zdeněk Honosek, Jaroslav Pavlík, Anna Vlčková, Miroslav Svoboda, Jana Beyvlová

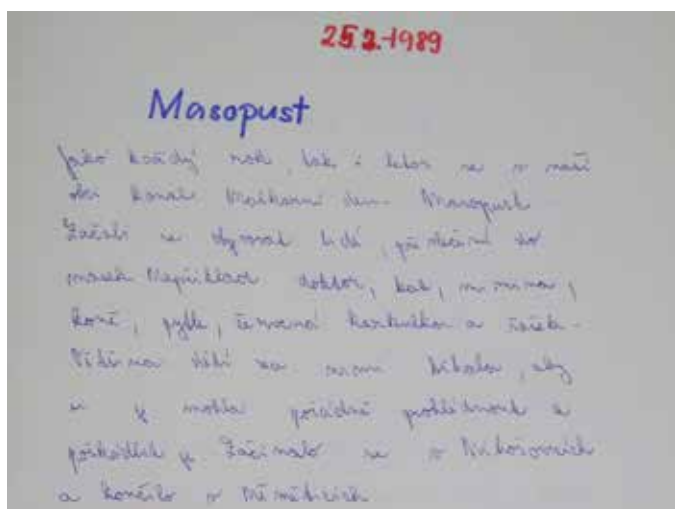

Sedmdesátá léta

*Stojící: Petr Drastík, Josef Říský, Dušan a Václav Hanušovi, Hana a Marie Trchovy, Blanka Miklasová, Romana Svobodová, Jaroslava Hadová
Dolní řada: Zdeněk Pechlát, Josef Čimera, Roman Svoboda, Miroslava, Ivana a Dagmar Hladějovy, Václav Pekař*

Ležící: Milada Miklasová, Jana Drastíková

Zleva: Petra Matějková, Julie Pomahačová, Adéla Suchá, Alena Drastíková, Dagmar Čermáková, Lenka Koláříková, Lucie Suchá, Milan Daňa

První družstvo děvčat bylo založeno v roce 2008. Trénovat na soutěže v požárním sportu začaly pod vedením Milana Dani Alena Drastíková, Denisa Bergerová, Lucie Suchá, Adéla Suchá, Lenka Koláříková, Hanka Šimečková, Pavlína Diblíková, Lucie Šimečková, Karolína Vacíková, Katerina Vacíková. O rok později si hasiči na návsi vybudovali hasičské hřiště, kde mohli muži i děvčata trénovat. Po prvních pohárových soutěžích a v tu dobu věhlasné Šumavské hasičské ligy (dále jen ŠHL) se děvčata rozhodla pro silnější hasičskou stříkačku. Brigádami přispěla na zakoupení silnější PS15. Brzy na soutěžích patřila mezi favority.

V roce 2010 proběhla poprvé soutěž v hasičském sportu O pohár starosty obce Nihošovice. O rok později skončila děvčata v domácím prostředí na desátém místě s nejlepším časem 22:22 vteřin. V té době děvčatům učarovala atmosféra, kvalita hřišť a počet soutěžních družstev v ŠHL. Místní soutěž o pohár starosty se hasiči rozhodli pořádat podle pravidel ŠHL, proto se za vydělané peníze koupila sada úzkých hadic a silnější stříkačka PS 18. Ženy skončily páté místě s nejlepším časem 19,14 v konkurenci devíti týmů. Do Nihošovic přijelo také 22 týmů mužů.

Na sezónu 2013 začala příprava již v zimě a úsilí přineslo své ovoce. Družstvo obsadilo třetí místo v domácí soutěži i celkovém pořadí ŠHL. Nejlepší čas 18:37. V roce 2014 hledalo družstvo nové způsoby k dosažení lepších časů, což se odrazilo ve výsledcích. Ustálila se sestava i výkony a děvčata v ŠHL skončila na třetím místě, nejlepší čas 18:78.

Rok 2015 byl přelomový díky několikaletému úsilí a zkušenostem. Doma zvítězily s časem 17:92 a v Extralize ČR v požárním sportu v Zahorčicích obsadily sedmé místo. Děvčata předváděla krásné požární útoky, kdy začínal výsledný čas třikrát na 17 vteřinách. Jejich snažení nemohlo skončit jinak než vítězstvím v Šumavské hasičské lize ročníku 2015.

Rok 2016 se nesl na vítězné vlně. Domácí soutěže se zúčastnilo 17 týmů mužů a šest žen, děvčata vyhrála časem 19:11. Z 11 soutěží ligy obsadily sedmkrát první místo, třikrát druhé, jednou třetí a obhájily vítězství v ŠHL. Družstvo se zúčastnilo více než 20 závodů včetně Jihočeské ligy, kde v Lišově bylo čtvrté a v Mydlovarech druhé. Nejlepší čas 17:71 vteřiny.

V roce 2017 se děvčata držela na druhém místě v ŠHL. Poslední závod v Dolanech nevyšel a skončila třetí. Touto sezónou skončila. Celkově se družstvo podílelo na uspořádání sedmi soutěží o pohár starosty obce, děvčata získala spousty kamarádů, vypila stovky litrů vína a vytvořila si přátelství na celý život. Doufejme, že se někdy na hasičská hřiště vrátí.

Jaké bylo rozdělení pozic v požárním sportu? Proud – Adéla Suchá, Alena Drastíková, Rozdělovač – Julie Suchá, hadice B – Nikola Bergerová, Stroj – Hana Šimečková, Nabírání – Lenka Koláříková, Koš – Lucie Suchá.

(Podklady Milan Daňa)

Sto let SDH Nihošovice, 1923–2023

Vydal SDH Nihošovice, 2023

Text PhDr. Miroslav Špecián

Fotografie z kronik sboru dobrovolných hasičů a mladých požárníků

Grafická úprava: Kolář & Kutálek – grafické studio

Tisk: Dragon Press s. r. o.